

Beogradskie Novine

Br. 13.

BEOGRAD, uutorak 15. januara 1918.

Izlaže:
dnevno u jutro, ponedjeljkom poslije podne.

Pojedini brojevi:

U Beogradu i u krajevinu započednutim od d. 1. kr. četa po cijeni od	10 helera	Mjeseca pretpisata:
U monarhiji	12 helera	U Beogradu i u krajevinu započednutim od d. 1. kr. četa za bojnicu i slavom podne
		U Beogradu su dostavljene u kuce
		U monarhiji
		U inozemstvu

Oglas po cijeniku.

Uredništvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 63.
Uprava i primanje pretpisata Topličin venac broj 21. Telefon broj 28.
Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 39. Telefon broj 243.

Godina IV.

RATNI IZVJESTAJI Izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera

Kb. Beč, 14. januara.

Nema nigde značajnijih događaja.

Načelnik glavnog stožera.

Izvještaj njemačkog vojnog vodjstva

Kb. Berlin, 14. januara.

Zapadno bojište:

Front priletolonaslednika Ruprechta bavarskog:

Vatrena je djelatnost ostala preko dana ograničena većinom na vatru radi uznemirivanja, koja se u pojedinim odsjecima, naročito s obje strane Lenza, uveće pojačala. Izvidjačka odjeljenja prodrla su jugoistočno od Armentleresa i sjeverno od La Vaquerie-a u engleske rovove i zarobili izvjestan broj neprijateljskih vojnika.

Front njemačkog prijestolonašnjnika:

Osim uspešnih izvidjačkih borbi okolišu Juvincourt-a i na zapadnoj obali Maase protekao je dan bez naročitih dogadjaja.

Istočno bojište:

Nema ničeg novog.

Makedonsko bojište:

Zapadno od ohridskog jezera, na Dobre Polju i jugozapadno od dojranskog jezera topnjačka djelatnost.

Talijansko bojište:

Položaj je neizmijenjen.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff.

Albert Thomas

Kad je preko Rusije prešla prva liga revolucionarnog pokreta, a probudjeni narod, umoran i sit duge borbe, činilo se, da će klonuti, poručio je Kierenskij iz Parisa govorničku pomoć. I on nije mogao naći podesnijeg pomočnika, nego što je bio tadašnji ministar muničije u Francuskoj, socijalistički poslanik Albert Thomas. Revolucionom prodrmanom ruskom narodu mogao je imponovati takav jedan čovjek, koji je nauku o socijalističkom doktrinarnizmu ispisao na svoju crvenu zastavu, čak i kad bi agitovao za mir. Tako je Albert Thomas u julu i julu putovao preko ruskog fronta, držao vatrene govore klonulim vojnicima na frontu, obećavao zlatna brda francuske pomoći, propovijedao rat, pobjedu, izdržanje, te postao hajkač i raspirivač, za uništenje čovječanstva.

Jos onda je zaboravio, da je prije drukčije govorio, onda, kad je sa Jaurésem imao vodstvo francuske socijalističke stranke. Iz pekarskog sina, koji je kao narodni tribun bio bratim-

stvo sa radnicima muničionih fabrika, i snagu — koja misli da ruši nebesa — svojih marksističkih ideja pokazivalo u velikodušnoj težnji za pomaganjem, — postao je skorojević temperatura, koji se i suviše dobro osjećao u ulozi diplomatskog državnika, a da bi se sjetio na svoju prošlost. Odista, ništa nije lakše, nego odbaciti ideale mladosti, te uputiti se k sill, koja je stvorila strahu baš pred snagom ovih idealova. Viviani ga je pozvao u svoje ministarstvo za državni podsekretarijata, kada ministar naoružanja priključio je i kasnijim kabinetima i tek pri obrazovanju ministarstva Painlevé odstupio je sa svog mjestu, ne određujući vlasti svoju saradnju. Jer primjeri socijalista, koji koketuje sa opasnošću svojih socijalističkih ideja, svoj ostar um upravlja na ono što je pozitivno u materijalnom dobitku, tako se dobro osjeća u sjajnom životu, kakav iz naroda ponikli političar nije nikada ni u snu vidio.

Ovaj Albert Thomas bio je nedavno u Londonu, da bi se po posjeti jednog radničkog kongresa savjetovao sa Lloydom Georgeom. Predmet: Alzas-Lorena. Jer nekadašnji pacifista pretvorio se u bijesnog aneksionista, za koga Alzas-Lorena znači minimum francuskih zahtjeva od Njemačke. Pri ovom savjetovanju dao je Thomas patetičku izjavu, da francuske radničke klase nijesu za mir, nego su odlučile, da svim sredstvima rade na porazu i uništenju pruskog militarizma. Engleski odgovor bio je svakako mnogo umjereniji, nego oduševljene riječi francuskog bivšeg ministra. Tako je n. pr. "Daily Chronicle" opomenuo, da Francusku ne treba postaviti u vjeru, kao da će Engleska biti uz galske fantazije do kraja svijeta. U donjoj kući čuli su se glasovi, koji su tražili izjavu Engleske u smislu, da se Engleska sada ne bori samo za Alzas-Lorenu, dokle drugim riječima, da za Englesku nije nipošto apoktički, da se Alzas-Lorena mora vrati Francuskoj.

Njemačnija od ove manje-više uždržane izjave izgleda odluka nekolici ne pariskih socijalista za šaranje Alberta Thomasa, koja traži, da se on isključi iz socijalističke stranke, pošto u alzaško-lorenskom pitanju radi obratno od partiskog stanovišta. Već u posljednje vrijeme primjećena je ozbiljna struja protiv Thomasa, koja se n. pr. u tom pokazala, što je predlog, da ni jedan član francuske socijalističke stranke ne smije više stupiti u ministarstvo, primljen je zaključak stranke. Bilo je suviše lošeg iskustva, otkad je proletarac Thomas postao ministarski skorojević. Sad je Thomas izgubio sve zemljiste ispod nogu. Narod, koji je željan mira, prezire ga; vlast, koja ga je upotrebljavala kao posrednika za iznalaženje izravnjanja sa socijalistima, pustiće ga, i borac za savez naroda moći će iz ruševina svoje politike spasti samo ostatke svojih nekada smjelih idealova, za vrijeme svoje vlasti zadobivenu beskarakternost i — ministarsku penziju zajedno s onim svakovrsnim „uštedama“, do kojih je došao tečajem svoje uspješne političke karijere.

PODLISTAK

Na saoniku

Cinkaju saone u tu zimu večer Magle, što drhture nad sanemima mirakom

Puste šume. Tu je bjelina ko šećer Prostrta i sniva. Na časove zrakom

Rzne riaz konja ili na svom logu Bačuška zavitla i bič zafijuka.

Gledam ga: ko dren je, ispružio nogu, Pa ni da se makne. Neka tajna muka

Izgriza mu dušu i uzdom poteže.

A sutoj sve crni mračni pjesmu sklapa Skoravitim putom. Saona trag reže i odmice kasom. Magla i snijeg pada,

Ja sám ozirem se. Drhturim pun sluti Kraj nas teče Dunav. U noć snenu

I slušam dah šume, pa kô da mi muti Zimnja večer spomen. Pred obmanom predam.

Cinkaju saone... brže ati lete.

Cas dva, pa će skrenut niz brdo u dolu, Odje nas družba čeka. Tu će da posvete Novo ljetu pjesmom u duru i molu.

I sve će oživit od stotine glasa,

A ja će tek snivat o kolibи jednoj Mljevanje moje. Eto oko pasa.

Već ju hvatam u toj zimnoj noći lednoj.

Gdje se cakli inje i sniježni vrsi, Pa u šaptu nijemom ne znam ništa reći I ako me tajni porivi i srši Podilaze topli sve jači i veći.

Glava pada jedrih posred njenih grudi I duša se njiše... njiše i drijema. U to mukli kopkaj oda sna me budi, A cinkaj saona utilne posvema —

R. F. Magier.

Gavro Gjorgjević:

Prvi snežni dan

Kao i bolest koja dolazi obično noći, tako isto i snežni dan postaju noću. Probudit se; čujete monotenu lipu loptu, znak da je sneg pao. Vi vidite snežno jutro. Nebo je oblačno i puno snega. Po vazduhu lete bezbroj pahuljica, belih i svetlih, kojebajući se tamnoamo kao da biraju mesto где će pasti. Sneg pada stvarajući na zemlji i po krovovima kuća debeli meki pokrivač, koji, jeste li primetili nema oštrili i grubih pregiba već idućno blagih i nežnih. Da je čujete zvezku praporaca, to saonice, male i spretne prolaze ulicom bez luke; kao da lete. Kočijaš sav umotan u bundu, jagneći ili lisicu, puckara bitem rekao bi čovek, da i sam užva u zvezci praporaca i odmerenom topo u kojemu. Saonice za sobom ostavjuju dužak trag, koji kad se posle dugih prolaza (naročito na raskršću) umnoži liči

na kretnicu kakve velike željezničke stanicice.

Zima je; ljudi postaju Čehovlev čovek u futrolu. Svak se zavukao što dublje može u sebe. Tamo vidite neko prolazi; na ruke obukao rukavice; na noge kaljeće; glavu umotao u topla kukuljaču tako, da mu se od svog tela vide samo oči i nos; prava futrola.

A šta će za decu da kažem? Počevš od odojčeta kome starija braća govorile „palo keke“ (šećer) a on se nato smeje nainvo, otvoreno, kao što bismo zamišljali da se arandeli smeju, pa do odraslih dečaka, — svij se raduju zmi. Jer može se reći zima je sport. I leti ima sportova: plivanje, futsal i drugi; ali spak to nije opšti sport kao recimo sanke. Ja ne znam ni jedno dete, ko je zima ne napravila sportmanom. Trebit će poći do jedne točiljake pa će videti tu svu draz zime. Videće: vrewu, čuete viku radosnih dečjih glasova. Obično tu ne izostane i po koji komični prizor; tamo se sanke sudarile, prevrnule, deca se jedan preko drugog prevrću; tu nema plača i razbijenih glava, već se svi smiju radosno. Vidite tek uzdanavut pomeko dete padne na ledja, vi mislite zašto li je palo? A i ne slutite, da se ono tu slaka bez aparata i ploča. Elk upravo otvara tela je grub, ali je ipak slika.

Sto čovek postaje stariji sve manje voli zimu. Zašto? Valjda zato što mu zima malo po malo oduzima toplju, pa ga najposle pred jesen njegovog života pretvori u hladni i nepomični leš.

Pregovori za mir

Raspravljanje o teritorijalnim pitanjima. — Samoopredjeljenje naroda. — Lenjin u Stockholm

Mirovna sjednica u Brest-Litovsku

Kb. Brest-Litovsk, 14. januara.

Komisija za savjetovanje o teritorijalnim pitanjima držala je 11. i 12. o. m. tri duge sjednice. Poslije kratke uvodne debate o formalnim pitanjima savjetovanja utvrđen je prije svega sporazum o tome, da se na prvom mjestu mirovnog ugovora, koji će se zaključiti, iskaže da je okončano ratno stanje između zaraćenih stranaka. Međutim je gospodin Trockij odbio, da se u vezi s tim iskaže, da su ugovarajuće stranke riješene, da u buduće žive u miru i prijateljstvu. Gospodin Trockij je rekao, da je to samo jedna uljevšavajuća fraza, koja ne obilježava smisao odnosa, koji će u buduće postojati između ruskog i njemačkog naroda, odnosno naroda Austro-Ugarske. On se nuda, da će sa svim drugim stvaru utjecati na odnose između naroda. Poslije debate u toj tački odlučeno je, da se u kasnijem vremenu ponovo vrate na taj predmet. U daljem toku debate je utvrđeno, da je postignut sporazum o tome, da se ispraznjenje područja, koje su obe zaraćene stranke posjete stavi načelno na osnovu potpune uzajamnosti, i to tako, da se ispraznjenje ruskih područja spojli sa ispraznjenjem područja Austro-Ugarske, koja je Rusija ostala, Turske i Perzije. Naročito je iscrpljeno pretezan modus procedentio uvršenju prava samoodređenja u Poljskoj, Kurlandiji i Litvi. Najznačajniji trenutak sjednice je bio, što je predlog Rusa, prema kome bi njemačke čete prije izvršenja prava samoodređenja morale napustiti dotične provincije, general Hoffmann u ime glavne vojne uprave sa svim odabiо. General Hoffmann se prije svega ogradio protiv toga ruskog prijedloga i rekao, da rusk i izaslanici govore tako, da se dase se njihova vojska nalazi u Njemačkoj, pa da oni mogu diktovati, dokle se pobedonosne njemačke vojske nalaze u unijihovom području. Zatim je upozorio na to, da rusk vlast zahtjeva primjenu prava samoodređenja na način i u obimu, kako ga ona nisu u vlastitoj zemljini primjenjuje. Njihova je vlast, rekao je Hoffmann, zasnovana jedino na sili i bezobzirno ugnjetavanju svakog, koji drukčije misli.

oni su, pod izgovorom da su protiv revolucionari i buržoazi, lišeni svake zakonske zaštite. Zatim se navode primjeri, kojima se objašnjava gonjenje, koje ruski boljevički vlasti protiv svakog, koji drukčije misli. U Rusiji još bilješni i gradjanski rat. S toga vojna uprava odbija mijenjanje u uredjenje stvari zaposjednutog područja. Najzad se navodi još i držanje tijela u posjednutim područjima, koja su odlučila, da se ovdje odvoje od Rusije.

Državni tajnik pl. Kühlmann je protestovao protiv ruskog prijedloga, da se pregovori pismeno formuliranim prijedlozima otežaju, čija sadržina tako isto ne običava mnogo nade. Trockij je izjavio, da ne želi prisiliti protivnu stranu da tako isto postupi. Kühlmann je izjavio, s pogledom na javnost pregovora pisani bi zahtjevi činili jači utisak, s toga ni to mišljenje ne može privatit. Prije svakog novog određivanja državna potrebno je, da se izaslanici četvrtog savezničkog medusobno posavjetuju. Time je sjednica okončana.

Pregovori u Berlinu

Zapeto stanje. — Pred važnim događajima.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Berlin, 14. januara.

Stanje je vrlo zapeto. Pronose se najusuprotniji glasovi. Za savjetovanje kod cara vezuju se najraznovrsnije kombinacije. I Kühlmann je juče stigao iz Brest-Litovske i učestvuje danas u savjetovanju. Pogovara se, da je t' knezu Bülowu dodijeljena uloga. Uopšte se jača osjeća utjecaj Svenijemaca. U ozbiljnim političkim krugovima obaviješteni su, da je napušten tako zvani austro-poljski plan. Mjerodavni su u tome bili u prvoj liniji privredni uzroci. Sad se traži novo rješenje. No pošto grof Hertling teško da je promjenio svoje nazore u pogledu mira i budućnosti Poljske, to je rasprostrana vijest, da misli da odstupi. Većina njemačkog Reichstaga stoji čvrst

Povodom Pichonovog govora

Francuška štampa podijeljena u dva tabora.

Kb. Paris, 14. januara.

Opisujući debatu o interpellacijama, naročito Pichonovom govoru, podijeljena je francuska štampa u dva tabora, kako se prema toku sjednica u komori moglo i misliti. Reakcijonarni centralistički listovi, kao i oni radikalni desničari, odobravaju Pichonu i grde socijaliste, koji se usudjuju, da govor glasno u ime zemlje, a "Humanité" je razočarana, što Pichon nije uvijek radi potajno diplomaciju. Po ustezanju Pichonovom, da objavi diplomatsku prepisku o novim kolektivnim notama sporazuma, ne može se odista više govoriti o jedinstvenosti ciljeva sporazuma ili o slaganju sa bugarskim divizijama. U sadašnjem ratu vojuju na bugarskoj fronti osim rekruta iz Mačedonije, koji su se dobrovoljno prijavili, još 60.000 mačedonskih dobrovoljaca i brane jednom postignuto djelo na rodnom ujeđenju.

Te dobrovoljne i opšte izjave svesti i volje cijele Mačedonije prisilile su Bugarsku i opravdavaju njezin zaključak, da se i po treći put u toku od četiri godine lati oružja, te da ostvari ujedinjenje svoga naroda. Te izjave daju značaju i rezultativu bugarskih pobjeda neopisanu moralnu sankciju.

Jedno mačedonsko izaslanstvo predalo je ovu izjavu poslanicima savezničkih i neutralnih država.

Njemačka

Sastanak njemačkih ministara finansija.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Berlin, 14. januara.

Ministri finansija pojedinih njemačkih saveznih država sastale se ovih dana u Berlinu, da bi raspravljali o finansijskom položaju, a naročito o novim porezama, koje su potrebne radi pokrivanja kamata ratnog zajma. Od namjeravanih novih poreza najvažnija jeste poreza na vino.

Pregovori za mir

Lloyd Georgov govor.

Utisak u Vatikanu.

Kb. London, 14. januara.

"Ossevatore Romano" piše: Vatikan nalazi sa zadovoljstvom u govoru Lloyda Georgea i u W. Isonovoj poslanici osnovu za moguće mirovne pregovore i za novi proračaj Evrope u saglasnosti s papinim pozivom za mir u augustu prošle godine. Ali iz ovoga još nikako ne izlazi, da bi Sv. stolica htjela da vrši pritisak na jednu ili drugu stranu. Ko stvarne prijedloge Lloyda Georgea i Wilsona samo po-pomače, on polazi s tačke strogog neutralnog držanja, kojeg se Sv. stolica pridržavala još od početka rata.

Wilsonova poslanica

Predznak mira za nekoliko mjeseci.

Kb. Haag, 14. januara.

"Nieuwe Courant" objavljuje privatni brzojav iz Londona, po komе "Morning post" doznaće iz Washingtona, da poslanica Wilsonova u izvjesnim krugovima američkim čini utisak, da će do mira doći za nekoliko mjeseci. Po New-Yorku, "Sun"-u vlada isto mišljenje u finansijskim krugovima.

Borbe na zapadu

Socijaliste protiv Thomasa.

Predstavnici manjine traže, da se on isključi iz stranke.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Zeneva, 14. januara.

Izvjestan broj pariskih socijalista, predstavnika socijalističke manjine, tražio je od socijalističkog odbora de-

alogu. Prvi njegov veliki uspjeh bila je premjera komada „Précieuses ridicules“ ("Smješne precioze"), oštре satire protiv izvještenosti onoga doba. Zatim se pojavio komad „L'école des maris“ ("Škola muževa"). 1662. godine oženi se Molière čerkom svoje nekadašnje prijateljice Amande-on-Bijat, koja mu je svojom čudljivošću i svijem nevjernostom zagoreala cijeli život. Svoja gorka iskustva u životu lijepe je dramski iskrišio u komadu „L'école des femmes“ ("Ženska škola"). Od njegovih devetnajstih djeva ponosno: „Le mariage forcé“ ("Nasilna udaja"), „La princesse d'Elide“, ("Princesa Elida"), „Don Juan ou les Femmes de Pierre“ ("Don Juan ili Pjerova gozba"). 1666. godine pojavio se njegovo remek djelo „Le Misanthrope“, pošto ga je prva put 1667. godine iznio na pozornicu pod drugim imenom preradio je i ponova s uspjehom iznijenjem 1669. godine svoje čuveno djelo „Tartuffe“. 1668. godine pojavio se na pozornici njegovo djelo „Amphitryon“, zatim su se nizala djela „George L'avare“ ("Tvrdica"), „Le bourgeois gentilhomme“ ("Gradjanin kao plemić"), „Les fourberies de Scapin“, „Les femmes savantes“. Na 4. predstavi komada „Le malade imaginaire“, 17. februara 1693. godine u kojem je opet igrao glavnu

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

Ologu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zajedničkog groblja; tek 1817. godine prenešeni su njegovi posmrtni ostaci na groblje „Perc La Chaise“, 1778. god. postavili mu akademija bistu u svojoj palati, a 1844. godine podignut mu je spomenik u ulici Richelieu preko puta kuće, u kojoj je umro. Molière je kao što rekoso, ne samo veliki kao književnik, već i kao glumac. Njegove komedije pak ostale za sva vremena remek-djela na tom polju. — 15. januara 1871. godine započela je u toku njemačko-francuskog rata krvava borba između vojske njemačkog generala pl. Werdera i francuskog generala Bourbaki-a, koji je pokušavao, da, zaobišavši krajnje njemačko iljevo krilo, načini diverziju upadom u Njemačku i time natjerati ostale njemačke vojske, da se povuku iz Francuske a naročito, da se napuste opsadu Parisa. Borba se svršila 17. januara njemačkim uspjehom.

ulogu, Molière-u, koji je već duže vremena patio od grudi, podje krv na usta, on se sruši na pozornicu i umre nekoliko sati docinje. Crkva mu nije odobrila svečan pogreb, s jedne strane zbog predrasuda, koje su onda još vladale o glumcima, a s druge strane zbog intrig njegovih neprijatelja. Sa hranjenjem je noću izvan zaj

ka se u prvim godinama izazove razvijanje „glave“, koja je od velikog utjecaja na rodost i trajanstvo čokota. U „glavi“ se zgušnjava i razređuje hrana, a od ove zavisi pravilan porast i ljepota čokota.

Prema tome, da li je posljiana loza malo manje ili više žile i da li je bujnijeg ili slabijeg rasta, osnovni oblik čokota može se izvesti kod slabijih loza za četiri godine, a kod snažnijih loza za tri godine, računajući tu i godinu kad je izvršeno sađenje loze.

Odgajanje osnovnog oblika čokota kod okalemjene loze vrši se na dva načina: na ugarski i na francuski način.

Kod prvog načina osnovni oblik čokota razvija se tako, da ima četiri kraka, a kod drugog načina čokot ima tri kraka.

(Nastavice se.)

Proizvodnja šećera.

Zbog ratnih prilika bila je prestala sa radom fabrika šećera na Čukarici, pošto se nalazila na samoj granici. Proizvodnja šećera bila je tada u Srbiji svedena samo na fabriku šećera u Cappadociji. Sada se u čukaričkoj fabriki vrše prene popravke postojećih instalacija, kako bi u ovoj godini bio novi nastavljen rad. Ranije privatno akcionarsko preduzeće, koje i dalje ovim poslovima rukovodi, organizovaće proizvodnju šećerne repe u određenim krajevinama Srbije.

Kruševačka Banka

Poznato je, da je u Kraljevcu osnovan, domaćim kapitalom, Kreditni Zavod, i da je bio prvi i jedini novčani zavod takve vrste u ovom vremenu. Bilansa rada za prošlu godinu ovoga zavoda dala je veoma zadovoljavajuće rezultate. Prvi zavoda neočekivano su nadmašili izdatke.

Ovih dana biće godišnja skupština akcionara, na kojoj će se izvršiti izbor nove uprave za ovu godinu.

Nadolazak Morave

Iz Jagodine nam javljaju, da je zbog otapanja snijega i leda, posljednjih dana Morava jako nadošla u svom koritu.

Na izvjesnim mestima Morava se živila i poplavila okolno polje, ali u manjim razmjerama.

Jaje*

Učeno neznanje, jasnovidni nagon naših starih izrekao je ovo proročstvo: „Sye dolazi iz jajeta; to je koljevka svijeta.“

Uz isto porijeklo raznovrnost sudbine najviše ovisi o majci. Ona dje luje i predviđa, ona ljubi više ili manje; ona je više ili manje majkom. Što je to ona više, to se i biće više uspinje; sva i stupanj bistvovanja ovisi o stupaju ljudavi.

Što može majka u pomicnom životu rijeći? Ništa drugo no da svoje jaje povjeri oceanu. Što može u svijeću kukača, gdje redovno umire, kad je slesla jaje? Jedino da mu nadje prije no što pogine, sigurno mjesto, gdje će se razvijati i živjeti.

Dapač i kod više životinja, kod sićavca, gdje se čini kao da je toplina krvi nužno smanjila ljubav, gdje je maj a sama tako dugo za svoje mādo i njegovo grijezdo i topli dom, tu su brige materice mnogo manje. Mādo se radi razvito, odjeveno, sasvim slično svojoj majci; spremno mlječko čeka već na nju. I kod mnoga se vrsta ohavja razvoj, a da se na nj majka ne stara u vse, no što se brinula, dok je ono raslo u njenoj utrobi.

Sasvim je drugačija sudbina ptice, ona bi poginula, kad ne bi bila ljubljena.

Ljubljena? Svaka majka ljubi, od oceanu pa sve do zvijezda. Ali ja mislim reći njegovana, okružena beskrnjom ljubavlju, ovijena toplinom maternog srca.

I u samom jajetu, gdje vapena ljuška čuva mlađe, ono tako živo oječe svaki dodir zraka, da zboži svakog ohladnjeljeg mjestu na jajetu, strada po koji ustroj buduće ptice. Odatle taj dugi, mučni pozao sjedenja, to dobrovoljno ropstvo, ta negibljivost najljubljivega od svih bića. A sve je to i vrlo bolno, jer se kamen priliže tako dugo na srce i na meso, često na živo meso!

A kad se mlađe rodi, onda je gođo. Dok mladi sisavac, odjeven od prvog dana, odmah puže ili hoda, mlađe ptice (osobito kod viših vrsta) leži bez pahućice, nepomjeno na ledjima. I tako majka ne podržava toplinu samo tim, što ga je izlegla, već je i dalje potiče brižnim trenjem. Zdrjebe znade satisi i samo se vrlo dobro hraniši; malo ptice mora čekati, da majka traži, odabire i sruši u nranu. No ona ga ne može da ostavi. Tu će te otac nadomnjati. Evo prave obitelji, vjernost u ljubavi, prvo mora biti svijetlo.

Ne ē da ovđe govorim o dugotrajnom uzgoju sasvim osobujnom i smionom, o ogrozu u letu: a još manje o uzgoju u pjevu, tako nježnom kod ptica umjetnicica. Sisavac skoro zna, što treba da uopće zna; mnoga trči odmah iz

poroda; pa ako i posrne, recite mi, je to sasvim isto: pasti bez posiblji u travu, ili dignuti se nebu pod oblake?

Uzmimo jaje u ruke. Ovaj eliptični oblik, nashvatljiviji, nijeseni, ko i se najviše opire izvanju naštu, sva u u nama ideju mačoga cjevovitog svijeta potpune harmonije, kojoj ne treba niti što oduzeti niti dodati. Anorganski dijelovi nimalo ne slabe ovaj svijetni oblik. Ja osjećam izaz te mrive pojave veliki misterij života, jedno slijajno djeo Božje.

A koje je to djelo? I što će ova ležati? Ja to ne znam. Ali ona to dobro znade, ona koja raširivši kia i drhe i grli jaje, što sazrjava njenu toplost; ona, koja je dosad kao slobodna kraljica zraka živila po miloj svojoj volji, a najednom se poput ropkinje učinila ne-gibljivom nad ovim njezinim predmetom, što naliči kamenu, i gdje ništa ne oda, e kakav život.

Ne govorite o slijepom nagonu. Vidjet ćemo na činjenicama, kako se ovaj um u začetku po irodu svojoj mačoj razlikuje od visokoga uma ljudskoga.

Da, ova majka pronikavčić, jasnovidvošću svoje ljubavi znade, vidi točno. Kroz gusto vapnenu ljušku, gdje tvrdi ruka vaša ne osjeća ništa, ona čuti nježnim osjetom tačno to biće, što se ovđe hrani i razvija. I ovaj je pog ed podržaje u mučnom radu sjedenja u dugom njenom ropstvu. Ona vidi mādo — njezinu očiju i očepu i ouzgoju očiju, ona predviđa nadom svojom, kako će biti smiono i jako, kad će raširivši kralja gledati Sunce i istjeti pivtive bure.

Iskoristimo ove dane. Ne žurimo se. Promatramo polaganou dragu sliku materinskog sanjanja, tog dugeg rada, kojim ona dogotavlja taj nevidljivi predmet svoje ljubav, to nepoznat je deje svojih žena.

Prizor je taj dražestan, ali ujedno i uvrišen. Budimo ovde čedni. Kou nas majka ljubi ono, što se giblje u njenoj kralji, ono, česa se dotiče, što drži i obuhvaća u sigurnom po jedu; ona vidi stalnu zazbiljnost, pokretnu i glijevu, što odgovara njenim kretnjama. Ali ona druga ljubi budućnost i ono nepoznato, srce njeno udara osamljeno i ništa mu još ne odgovara. A ipak ona ne ljubi manje, živuje se i trpi; i tpi bi do smrти za svoj san i svoju vjeru. Snažna, dječjovna vjera. Ona izgradjuje svijet, možda najčudniji od svijeta. Ne govorite mi o suncima, o osnovi, o svjetovima. Čudo, što se skriva u jajetu kobiljica vrjeu koliko i mi ječa staza.

Šhvalite, da je ova mača neprodračna, čitav ocean, mlijecno more, goje u klici plavi ljbimac neba. On povi, a i ne bojte se brodoloma; pričvršće, je na najnježnijim nitima: svaki udarac, sva i do dir prištedjem mu je. I ako vojko plavi u tom toploem elementu, kao što će kasnije u zraku. Duboka sigurnost, savšen položaj u kralju hranivog stana! Koliko bolja od svakog sisanja!

Ali najednom sledi tog božanskog sna, mlađe osjećaju svoju majku, njenu magnetičnu toplinu. I ono tako, i kada se sanja. Njegov je san — gibanje; ono oponaša svoju majku, oblikuje se prama njoj; prvi njegov čin, čin nesvesne ljubavi, jest da joj naliči.

Zar ne znaš, da ljubav mijenja u njemu ono što ljubi?

A čim joj načici, hoće da ide k njoj. Nagiblje se, upire sve bliže o ljušku, koja ga još jedina luči od majke. A ona sluša; gdjekad je tako sretna, da čuje vec njegovo prvo cijakanje. Mlađe pak ne će da ostane; osmješa se, odluci. Ima kljun, pa se njene služi. Udari, razbij, rascijepka zid svoje tamnice. Ima nožice, pa sebi njima pomaže... Plaća mu je oslobodjenje, ulaz u slobodu.

Ne ćemo ovđe govoriti o ushitu i uzbudjenju, o divnom nemiru i s. im brigama materinskim; već smo spomnuli teškoće odgoja.

Ptiča se upućuje tek vremenom i nježnošću. Odlikujući se i tom odluku, se još više tim, što je imala topli dom, što je živjela po svojoj majci; a po tom, što je majka hrnila, a otac uzgojio, ovo najslabodnije od svih bića mezmire je ljubavi.

Hoće li se tko da divi plodnosti prirode, snazi stvaranja, divnom bogatstvu (što u jednu ruku i zasrašuje), koje iz jednog izlazišta stvara na milijune prečini čudesa, taj neka promatra ovo jaje sasvim slično drugom, odušte će pak izići bezbrojna plemena, da se razlete svijetom.

Iz tamnoga jedinstva priroda izljeva, prosipa u nebrojenim zrakama divno raznolinkom ove krilate plimene, što govoriti ptičama, i što sjaju od žara i života u bojama i pjevu. Iz žarke ruke Božje izlazi nepristupačna ova nežnija lepeza slike raznolikosti, gdje se sve ljeska, sve pjeva, gdje me sve zasljepljuje harmonijom i svijetom... I zapravo spuštan ocij.

Vi svjetle pjesme nebeskoga ognja, kamo vi ne dopirete?... Za vas nema ni visine ni udaljenosti; nebo, ponor — sve je jedno. Ima li oblaka ili duboke vode, koja vam nije pristupna? Zemja u širokom svom pojasu, koliko je velika sa svojim gorama, svojim morima i dolinama, vaša je. Slušam vas pod ekvatorom, žarke kao zrake sunca. Slušam vas na polu u vječnoj šutnji, gdje je prestao život, gdje je nestalo zadnje mahovine; sam medvjed gleda iz daljine i ostavlja umumljajući. A vi, vi još i tu ostajete, živite, ljubite, svjedočite o Bogu, ogrjevate smrt. U strušnim postupnjama nježna ljubav vaša ublažuje ono, što čovjek na zivlju.

* Iz 8. broja „Prirode“, popularnog časopisa hrv. prirodoščovnog društva u Zagrebu, za g. 1917.

Roman gospojice Maj

Napisala Adela Milčinović.

Zagreb, 3. oktobra 190*

Mila moja Maj!

Današnji je dan najsrđeniji dan moguža života. Osjećam još toplinu. Tvoje male ruke; vidim Te pred sobom onako milu i nježnu, kakva si bila prije nekoliko časova, kad si mi šapnula, da me ljubiš. Pokraj nas su prolazili ljudi, ali mi ih nijesmo zamjećivali. Sto su oni za nas? Zar je ikoji mogao i slutiti, kako je ono bio važan čas u našem životu?

Još mi je sasvim živa pred očima slika onoga časa. Stajali smo na ugлу, do kojega sam Te uvijek pratilo. Dalje nijesam smio, da nas ne bi s prozora opazila Tvoja stroga majka. Cijelo vrijeme htio sam Ti reći, koliko Te ljubim, koliko trpm s te ljubavi, jer ne znam, da li mi ju uzvraćaš — ali nijesam smogao rijeći. Kad god sam htio započeti, stalo mi je srce tako bijesno udarati, da sam se bojao — raspuciće mi grudi. Već smo došli i do mesta, gdje nam se trebalo rastati, a ja Ti još nijesam rekao, bio sam nesrećan, tim nesrećniji, što sam znao, da će sada još tri dana dulje mučiti, dok Te opet ne vidim, pa Ti reknem.

A Ti si mi pružila svoju malu ruku na rastanak... Kako sam bio bijedan, sirotan i bespomoćan... Ti si shvatila, što Ti je govorilo moje srce, a čega moje usne izreći ne moguće. „Ljubim Te“... rekla si mi i oborila tako divno pogled, a rumen Ti zalijala lice. U tom sam času video cijelu Tvoju nevinu dušu, koja je pod dojmom sličnoga čuvstva rasstrgala verige konvencionalnosti, pa se čista i sveta vinula do prijestolja Višnjega, do izvora Ljubavi. Bio bih se spustio na koljena i sklopio ruke kao pred Božanstvom, ali — Ti si se već udaljila...

Tvoja je ruka izmakla iz moje, ko uplašeno ptiče, koje se zaletjelo i brzo opet pobjeglo...

Gledao sam za Tobom... Išla si brzo, gledajući ravno pred se. O, kako Te je u tom času dobro shvaćao ljubeći Te

Milivoj.

Veleštovana gospojice!

Tvoja mi je želja draga, ne mogu joj odoljeti, ma da me podilazi strah, kad se na nju sjetim. Ne radi mene, o milo moje zlato; ni vlas se Tvoja neće okajati — nego rad ljudi. Ljudi su zlobni, Maj... Vidi li Te to, dozna. Il to za to — povući će naša čuvstva u blato. Promisli, Maj, i piši mi. Moja Tvoja prati svuda i u svaku dobu.

Do groba Tvoj

Milivoj.

Veleštovana gospojice!

Pogodili ste. To je moje ime. Ali kako ste mogli tek po onim dvim slovima pogoditi tko sam? Ne vjerujte li Vi, da možda između nas postoji neka duševna veza, da je to neka vrst telepatije, sugestije, što li? Zato mi je tim više žao, što mi nijeste poklonili Vaše cijelo povjerenje. Sliku čete mi poslati, kažete, a sada neka se samo zadovoljim s tim, da Vam je ime Maj (meni se bolje svidja Mara) i da ste učiteljica u blizini Zagreba. A koliko ima učiteljica, koje se zovu tim imenom i koje su blizu Zagreba. A što se mene tiči sve te učiteljice!! Ja samo hoću da znam, tko je moja Maj i kako izgleda. Ne budite srca tako krušta... Prekosutra imat ću Vašu fotografiju — zar ne? A došle

Vaš sam štovalac

Ezekiel.

10. oktobra 190*

12. X. 190*

Eto je, evo moje Marice preda mnogom. Haha, kako me samo gleda! Dā, baš takovu sam je zamišljao. Vidiš — Plave očice, mali nosek — nosek, čekaj ti nosek, bum te malo s prstom podragal! Viš, pak se ništi ništi nasmejal ti zločesti, mali nosek na fotografiji! Ali još nekaj fal! Fal, fal! Tu viš, gdi se je zasekel ovaj mall „štrili“ kraj gupčeka, tu bi lepo pristala bradavičica.. Baš bi tu sedela kakti mali vrapiček u gnezdu. Škoda! Škoda! Bradavičica polek gupčeka to je od navek bio specijalitet moje simpatije. No, ali kaj ćemo — kad je ni, ni je...

Za danas ne ću više pisati — radje ću se još zabaviti gledajući sliku, a Vama želiš laiku noć

Ezekiel.

U Zagrebu, 13. oktobra.

Maj!

Ja sam poništen, smravljen, bijedan! Što sam učinio!!... Oči bih si isplakao, srce izvadio!... Što sam učinio!!!... Kako si došla k meni, kō anglo, kō svetica! A ja? Oh...

Zavela me Tvoja blizina... Ti si se bila lagano naslonila na moje ramе, dok smo listali po Nikollćevim pjesmama i čitali tu i tamo one nežne stihove. Kosa se Tvoja dirnula moje sljepočice... Pogledao sam Te postrane... Tvoje su usne bile tako blizu i ja nisam mogao od

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje 10 helera
 Pripisano: Petina jednog milimetar, retka (70 mm široko) staje 40 helera
 Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4
 Mail oglasnik: Jednostavna riječ 7 helera, sa manim slovima 14 helera

ZUBNI-ATELJE
J. SIDVERCA
DIPLOMIRANI DENTIST
Beograd, Kralj Milana ul. 57,
specijalist za vještice zube
u zlatu i kaučku po najboljih
američkih metodama. Izrada
solidna. Materijal najbolje
kakovće. Prima od 8-12
1-2-6 sati po podne. 1045

ZUBNI LJEKAR
KRISTINA ORLUŠIĆ
Beograd, Terazije br. 9.
I. sprat.

Ord. od 8-12 prije podne.
I 2-6 poslijepodne.
Vještice zubi u zlatu i kaučku,
sve vrste plombe, vađenje
zuba bez bola, — lečenje i
čišćenje zuba. 34386-1

Kupovine i prodaje.

Ženske cipele
plitke i duboke, odlične, pred-
ratni materijal, br. 34-38. Po-
voljne cijene. Na par i na
više. Radnja Kralja Aleksandra
ulica 10. 34315-2

Joja i butera
Ime I veće koljine, kupuje
poslastičarka Dušana Todorović
Kralj-Milana ul. 25 — Ter-
azije. 34669-2

Pianino
ko loma na prodaju, neka se o-
brati Administraciji Beogra-
dskih Novina pod „Pianino 715“
34469-2

PRAVOG TURSKOG RATLOKA
Ima na stvarištu u de-
likatesnoj radnji Dmili-
trijske Trafaillidis, Knjaz
Mihajlova ulica 24 i pro-
daje na više i na malo
uz umjerene cijene.
34661-2

Kostim
dobro očuvan, fini, prodale se.
Beogradska ul. br. 39. 34671-2

Ko ima na prodaju
jedna dvokrilna vrata bela ili
braun, za stan, visina metara
2-4, širina 1-23; mogu biti i
polovina. Ponude u Rigo i Fe-
re ulica 4. 34690-2

Rupujem
dobri filigel, a jednu bi cim-
balu nizu pod najam. Ponude
pod „Filigel 720“ upravi Ista.
34679-2

Prodaje se
jedan klavir (glasoviti). Major
Uliceva ulica 5. 34687-2

Namještenja.
Potrebujem šegrtu
iz bolje kuće, sa dobrim pre-
porukama. Svetozar Veselinović,
herrihiter, Makedonska 20.
34647-3

Pisačica na stroju
vještice njemačkome, srpskome i
franceskome jeziku, traži namje-
štenje. — Dopise predati pod
Hochschulbildung 722* upravi
Beogradske Novine.
34683-3

Stanovi.
Dobro namještenu sobu
traži odmah pod klijenu jedna
gospodljica. Ponude upravi o. l.
pod „A. Sch. 721.“ 34684-4

Razno.
Advokatska kancelarija
Živojin M. Simić
advokata
nalazi se u Pišarskoj, predje-
tečinskoj ulici br. 23. Prima
od 8-9 prije i od 2-3 sata
poslijepodne. 34667-5

Svojim posjetiocima i gosti-
ma iz mesta i sa strane Go-
stionice „Cvetni Trg“ sa najlep-
šim željama čestitaju novo ljetu
— 1918. godinu. Maca 1 Vla-
dimir Krešović. 34689-5

Pianino
pod najam traži se. Ponude na
administraciju Ista pod „Pia-
nino 723.“ 34692-5

Olimpuralo pseto
javčko (brakir), mužjak, sre-
đe vojne veličine, snažno, odziva
se na imo „jujo.“ Predati uz
dobru nagradu na Kreško-
mando Belgrad-Land.
34693-5

KORESPONDENCIJA.
Manojoviću Lazaru — Pa-
racin. Molim vas da izve-
stite naše familije, da smo mi
zdravi i da živimo dobro. Neka nam se javi preko Be-
ogradske Novine na adresu:
Pavlović Borivoje, Nr. 8809 iz
Parčina, Hrdžić Radislav N. 701 iz Slavice, Lagergruppe 7
Bäckerel — Aschach a/D: O-
Ost. a 2865-8

MALI OGLASI:

PRIMAJU SE: KNEZ MIHAJLOVA UL. 38

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje 10 helera
 Pripisano: Petina jednog milimetar, retka (70 mm široko) staje 40 helera
 Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4
 Mail oglasnik: Jednostavna riječ 7 helera, sa manim slovima 14 helera

ZUBNI-ATELJE
J. SIDVERCA

DIPLOMIRANI DENTIST
Beograd, Kralj Milana ul. 57,
specijalist za vještice zube
u zlatu i kaučku po najboljih
američkih metodama. Izrada
solidna. Materijal najbolje
kakovće. Prima od 8-12
1-2-6 sati po podne. 1045

ZUBNI LJEKAR
KRISTINA ORLUŠIĆ
Beograd, Terazije br. 9.
I. sprat.

Ord. od 8-12 prije podne.
I 2-6 poslijepodne.
Vještice zubi u zlatu i kaučku,
sve vrste plombe, vađenje
zuba bez bola, — lečenje i
čišćenje zuba. 34386-1

Kupovine i prodaje.

Ženske cipele
plitke i duboke, odlične, pred-
ratni materijal, br. 34-38. Po-
voljne cijene. Na par i na
više. Radnja Kralja Aleksandra
ulica 10. 34315-2

Joja i butera
Ime I veće koljine, kupuje
poslastičarka Dušana Todorović
Kralj-Milana ul. 25 — Ter-
azije. 34669-2

Pianino
ko loma na prodaju, neka se o-
brati Administraciji Beogra-
dskih Novina pod „Pianino 715“
34469-2

PRAVOG TURSKOG RATLOKA
Ima na stvarištu u de-
likatesnoj radnji Dmili-
trijske Trafaillidis, Knjaz
Mihajlova ulica 24 i pro-
daje na više i na malo
uz umjerene cijene.
34661-2

Kostim
dobro očuvan, fini, prodale se.
Beogradska ul. br. 39. 34671-2

Ko ima na prodaju
jedna dvokrilna vrata bela ili
braun, za stan, visina metara
2-4, širina 1-23; mogu biti i
polovina. Ponude u Rigo i Fe-
re ulica 4. 34690-2

Rupujem
dobri filigel, a jednu bi cim-
balu nizu pod najam. Ponude
pod „Filigel 720“ upravi Ista.
34679-2

Prodaje se
jedan klavir (glasoviti). Major
Uliceva ulica 5. 34687-2

Namještenja.
Potrebujem šegrtu
iz bolje kuće, sa dobrim pre-
porukama. Svetozar Veselinović,
herrihiter, Makedonska 20.
34647-3

Pisačica na stroju
vještice njemačkome, srpskome i
franceskome jeziku, traži namje-
štenje. — Dopise predati pod
Hochschulbildung 722* upravi
Beogradske Novine.
34683-3

Stanovi.
Dobro namještenu sobu
traži odmah pod klijenu jedna
gospodljica. Ponude upravi o. l.
pod „A. Sch. 721.“ 34684-4

Razno.
Advokatska kancelarija
Živojin M. Simić
advokata
nalazi se u Pišarskoj, predje-
tečinskoj ulici br. 23. Prima
od 8-9 prije i od 2-3 sata
poslijepodne. 34667-5

Svojim posjetiocima i gosti-
ma iz mesta i sa strane Go-
stionice „Cvetni Trg“ sa najlep-
šim željama čestitaju novo ljetu
— 1918. godinu. Maca 1 Vla-
dimir Krešović. 34689-5

Pianino
pod najam traži se. Ponude na
administraciju Ista pod „Pia-
nino 723.“ 34692-5

KORESPONDENCIJA.
Manojoviću Lazaru — Pa-
racin. Molim vas da izve-
stite naše familije, da smo mi
zdravi i da živimo dobro. Neka nam se javi preko Be-
ogradske Novine na adresu:
Pavlović Borivoje, Nr. 8809 iz
Parčina, Hrdžić Radislav N. 701 iz Slavice, Lagergruppe 7
Bäckerel — Aschach a/D: O-
Ost. a 2865-8

MALI OGLASI:

PRIMAJU SE: KNEZ MIHAJLOVA UL. 38

STIGLE SU

Prima Jegulje

IZ SKADARSKOG JEZERA.

UPITATI KOD

Peštanske Ugarske

Komercijalne Banke

Beograd, Knez Mihajlova ulica 50.

ODELJENJE ZA ROBU.

1075

Jovanu Premoviću, Geneva
Molim Vas porodite gde treba,
da nam se pošalje novčanica
pomoći na ime invalida za po-
grijne: Dragić Čosić III pre-
kobiljni pula poginuo 1914. i
Nikola Čosić, podnarepnik 17
puta poginuo 1914., ostavljali
nas bez pomoći u oskudici sa
nejakom.

Bjeće Vam blagodarne Petri-
ja Čosić i Zagorka Čosića iz
Suvodanja, Kamenica Valjevo,
a 2863-8

Jovanu Premoviću, Casse
3545 M. B. Geneve, Suisse.
Molim da me izvestite o Vi-
timu N. Komadiću, koji je
otisao sa svojom jedinicom pri
povlačenju srpske vojske i do
danas se nije javio. Molim vas
za izvestite i traži ga njegov
kum Milan Radović, Kolar-
čeva ulica 9, Beograd.

34608

Todorović Dragutin iz Br-
eške Palanke, okrug kraljevskog,
tvežešta svoju familiju da će
dvije godine nema nikakvih iz-
veštaja od nje, pa je stoga u
velikoj brzi. Petrović Dragutin,
Sutješnica, Dušan I Mihalović
Dimitrijević našao se zdrav ovde.
Neka mu familija ili ma po
značiti javiti stanje iste preko
Beogradske Novine na adresu:
Todorović Dragutin Nr. 8873,
Lagergruppe 7. Bäckerel Aschach
a/D. Ob. Österreich.

a 2864

Jovanu Premoviću, Geneva
Učivo molim, da me izve-
stite za moga brata Alekstu Mi-
linoviću iz selja Ljubuška, sreža
Gružanskog, okrug Kraguje-
vac, koji je kao rekrut otišao
u transport iz Čačka u novi
polovini septembra 1915. god.
i do danas se o njemu nezna.

Molim javite ako se tamo
nalazi, itako bi kogdšto o nje-
mu znao izjaviti molim na moju
adresu. Unapred Vam blagoda-
rim. Vlajko i svakog, ako bi mi
što o njemu javio.

Ljubomir Milinković Komar-
čević megje Ekel. a 2864

Pavlović Petar iz Velike
Vrbice, srez Kujavskog okruga Kra-
jinskog izveštava svoju familiju, da
već dvije godine nema od njih
zaštitnika, jer su se o istoj godini
izjavili i drugi. Molim vas
za izvestite i traži ga njegov
kum Mihailo Radić, Kolar-
čeva ulica 9, Beograd.

a 2864

Ilija Paulović i Nikola Flo-
rić iz Istoka selo našao se ovde
zdrav. Petar je zdrav i živi
dobro. Neka mu familija ili ma
poznačiti javiti stanje iste na
adresu: Pavlović Dragutin Nr. 8873,
Lagergruppe 7. Bäckerel Aschach
a/D. Ob. Österreich.

a 2864

Preplaćujte se
na Beogradske Novine.

34598

Jovanu Premoviću, Geneva
Sutješnica, Gasse 3545. Pore-
dica Štife i Andjeljka, braće
Tasića, trgovca iz Kumanova,
ne zna za njih već dvije godine
dane.

Ilija je bio u Solunu sa
stom u Hotel „Schoru“ a Ant-
elko pisar prf okružnol kuman-
ovskog komandi na Krfu.

Molim vas, da se izvestite
za njih i što o njima budete
saznali da me izvestite.

Unaprijed blagodarne u ime
upravice Tadića: Draga Kov-
ačevića, Beogradska br. 34,
Beograd.

a 34678

Jovanu Premoviću, Geneva
Nekoliko dana posle, Molim
da dostavljam Kralj-Milana ul. 25
i tražim da se izvesti o njemu
da li je u životu. Molim vas
da se izvesti o njemu da li je u
životu. Molim da se izvesti o njemu
da li je u životu. Molim da se iz-
vesti o njemu da li je u životu.

34608

Objava.

Šime Vuletić iz Šapca umro je 22. februara 1917. godine
u Šapcu.

Pozivaju se ovim svim oni, koji žele bilo kakvo naslijedovo
potraživanje na njegovu zaostavštinu podleti, da se u roku od je-
dne godine, računajući od dana oglašenja, prijave kod ovoga suda,
jer će se u profitnom slučaju saostavština, koju je postavljen
ostavničkim upraviteljem Dragić Marković iz Šapca, raspraviti
prije dolaska načelnika, jer će se načelnik postaviti
ostavničkim upraviteljem Dušan Popović, iz Šapca, raspraviti
s onima, koji se prijave i svoj naslijedovni pos